

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-429/15

**Evelyn Danqua
proti
Minister for Justice and Equality a dalším**

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal)

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy týkající se podmínek přiznávání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany — Vnitrostátní procesní norma, která pro podání žádosti o udělení doplňkové ochrany stanoví lhůtu patnácti pracovních dní od oznámení zamítnutí žádosti o azyl — Procesní autonomie členských států — Zásada rovnocennosti — Zásada efektivity — Řádný průběh řízení o posouzení žádosti o udělení doplňkové ochrany — Řádný průběh řízení o navrácení — Neslučitelnost“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 20. října 2016

1. *Právo Evropské unie — Práva přiznaná jednotlivcům — Vnitrostátní procesní podmínky — Podmínky použití — Dodržování zásady rovnocennosti a zásady efektivity — Vnitrostátní procesní norma, která pro podání žádosti o udělení doplňkové ochrany stanoví lhůtu patnácti pracovních dní od oznámení zamítnutí žádosti o azyl — Irelevantní uplatňování zásady rovnocennosti*

(Směrnice Rady 2004/83 a 2005/85)

2. *Předběžné otázky — Pravomoc Soudního dvora — Určení relevantních prvků unijního práva — Přeformulování otázek*

(Článek 267 SFEU)

3. *Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví — Azylová politika — Postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany — Směrnice 2004/83 — Vnitrostátní procesní norma, která pro podání žádosti o udělení doplňkové ochrany stanoví lhůtu patnácti pracovních dní od oznámení zamítnutí žádosti o azyl — Nepřípustnost — Nesoulad se zásadou efektivity*

(Směrnice Rady 2004/83)

1. V rámci řízení o předběžné otázce týkajícího se toho, zda zásada rovnocennosti musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní procesní normě, která pro podání žádosti o přiznání statusu doplňkové ochrany stanoví promlčecí lhůtu patnácti pracovních dní ode dne, kdy příslušný orgán oznámí neúspěšnému žadateli o azyl, že má možnost takovou žádost podat, je uplatňování zásady rovnocennosti irelevantní.

Dodržení zásady rovnocennosti totiž vyžaduje shodné uplatňování vnitrostátní normy na řízení založená na unijním právu a řízení založená na vnitrostátním právu.

Situace, která je základem předběžné otázky, se přitom týká dvou žádostí podaných na základě unijního práva, a sice žádosti o přiznání postavení uprchlíka a žádosti o přiznání statusu doplňkové ochrany.

(viz body 24, 30, 32, 35)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 36, 37)

3. Zásada efektivit y musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní procesní normě, která pro podání žádosti o přiznání statusu doplňkové ochrany stanoví promlčecí lhůtu patnácti pracovních dní ode dne, kdy příslušný orgán oznámí neúspěšnému žadateli o azyl, že má možnost takovou žádost podat.

Na základě zásady efektivit y totiž musí taková vnitrostátní procesní norma umožnit účinný přístup osob, které žádají o doplňkovou ochranu, k právům, která jim přiznává směrnice 2004/83 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany. Řízení o posouzení žádostí o udělení doplňkové ochrany má v tomto ohledu zvláštní význam, neboť umožňuje zajistit žadatelům o mezinárodní ochranu dodržení jejich nejzákladnějších práv udělením takové ochrany.

S ohledem na obtíže, jimž mohou takoví žadatelé čelit zejména z důvodu lidsky a materiálně obtížné situace, v níž se takoví žadatelé mohou nacházet, je v tomto kontextu taková promlčecí lhůta obzvláště krátká a v praxi všem těmto žadatelům nezajišťuje skutečnou možnost, aby podali žádost o udělení doplňkové ochrany, a případně jim byl přiznán status této ochrany. Taková lhůta nemůže být tedy přiměřené odůvodněna za účelem zajištění řádného průběhu řízení o posouzení žádosti o přiznání tohoto statusu.

Dotčená vnitrostátní procesní norma tudíž může ohrozit účinný přístup žadatelů o udělení doplňkové ochrany k právům, která jim přiznává směrnice 2004/83.

(viz body 39, 45, 46, 48, 49 a výrok)